

Ældste Neil L. Andersen
De Tolv Apostles
Kvorum

Hvordan kan jeg hjælpe **ALLE** med at føle sig velkommen i Primary?

Gud elsker alle børn. Vi er alle hans sønner og døtre. Vi er nødt til at være betænksomme og venlige. Nogle af vores venner kommer alene i kirke. Nogle kan ikke blive døbt, før de bliver voksne.

I kan række ud til dem, som føler sig alene eller udenfor.

Det kan gøre en forskel at kende navnet på en person.

Indbyd en til at sidde ved siden af jer.

Lad os åbne vores arme og hjerte lidt mere.

Hjælp dem, der er bange eller generte. Tænk på dem. Byd dem velkommen.

Se Neil L. Andersen, »Den, der tager imod dette barn i mit navn, tager imod mig«, Liahona, maj 2016, s. 49-52.

RÆK UD til nye venner

Ældste Neil L. Andersen og hans hustru, Kathy, besøgte Den Demokratiske Republik Congo i Afrika. De holdt kirkemøder udenfor under teltpræsentninger. Der var et stort hegn rundt om. Ældste Andersen kunne se børn kigge ind fra den anden side af hegnet. Søster Andersen spurgte ham: »Tror du ikke, at du skal invitere børnene indenfor?« Ældste Andersen gik op til manden med mikrofonen. Han bad manden om at invitere børnene indenfor og være med.

Børnene kom løbende! De smilede alle sammen og var glade for at være med til mødet.

Ældste Andersen har også fortalt en historie om en dreng ved navn Joshua, der kom andre børn i kirken i møde.

Da Joseph, en dreng fra Uganda, kom i kirke for første gang, havde han ikke noget familie der, der viste ham, hvor man gik hen. Så præsenterede missionærerne ham for Joshua.

Joshua sagde til Joseph, at han ville være hans ven. Han gav Joseph en sangbog til Primary og satte sig ved siden af ham. Derefter sang primaryklassen: »Jeg er Guds kære barn« for Joseph. Alle fik Joseph til at føle sig speciel, især hans nye ven, Joshua. Da de blev ældre, tjente Joshua og Joseph sammen som missionærkammerater.

Sådanne oplevelser mindede ældste Andersen om, at vi alle må række ud mod dem omkring os, der føler sig alene eller udenfor. ■